

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

**R. P. Ludovici De Ponte E Societate Iesv Meditationes De
Praecipvis Fidei Nostrae Mysteriis**

**Puente, Luis de la
Coloniae Agrippinae, 1618**

Meditat. 3. De Beatissimæ Virginis charitate erga Deum.

[urn:nbn:de:hbz:466:1-60798](https://nbn-resolving.org/urn:nbn:de:hbz:466:1-60798)

dam, idque ad imitationem Abrahamæ Patriarchæ, qui accepto de Isaac filio, in quo nihilominus omnes illi promissiones factæ erant, immolando mandato, contra spem speravit, Deum promissa ratione illi nota adimpleturum.

MEDITATIO III.

DE BEATISSIMAE VIRGINIS
charitate erga Deum.

Considerabo, quamvis omnes Virgo virtutes quàm perfectissimas haberet, eius tamen erga Deum charitas & amor ceteras longè superabat: nam amor hic datur secundum mensuram gratiæ; qua cum ipsa à primo conceptionis momento repleta fuerit, abundantissimè quoque charitatem receperit oportet.

Singulis quoque vitæ momentis gratia in ipsa & charitas, iam inde à quo primum ratione uti cœpit, crescebant. hinc licet colligere, perfectionis eius gradum, ad quem circa vitæ finem peruenit, incomprehensibilem propè fuisse.

2. Quo quis Deum eiusque supremam bonitatem magis cognoscit, eo etiam illum amplius amare studet, modò Deo fidus adhæreat. quoniam verò Dei par creatoris magnitudinem & bonitatem perspectam habebat, & illi etiam fidelissima erat, quis non videt, amoris eius erga Deum magnitudinem cōmodè exprimere non

mi non posse. Adhuc, quo beneficia recipimus, maiora sunt, eo etiam amplius benefactor & dator amari solet. Si ergo tanta Deipara beneficia à liberali & magnifica Dei manu recepit, uti suo ipsa cantico testatur, (*Quoniam, inquit, fecit mihi magna qui potens est*) certissimum habet, dubie est, amorem eius extremum fuisse.

3. Charitatis cum proprium sit, animam Deo unire, nulla unquam pura creatura adeò diuinæ maiestati unita fuit ac Sacratissima Virgo, & consequenter, nulla eum ita dilexit. Hinc desiderium Deo me uniendo eliciam.

Cogitabo, eo amorem eius puriorem fuisse, quo à proprio commodo erat alienior, quoque amplius illa in omnibus honorem & gloriam Dei querebat, sanctæ eius voluntati penitus se conformando: uti factum, dum sponsum accepit, & mysterium incarnationis, & aliæ vitæ Salvatoris credidit, & præsertim tempore passionis. Hinc discam Deum in omnibus quærere, non verò propriam voluntatem sequi.

4. Amor Virginis ferventissimus & constantissimus fuit: hinc numquam esse poterat otiosa. hic enim amor continuo illam excitabat, ut se Dei semper obsequio dederet; hincque ipsa potiori iure, quam alius quispiam, illud Canticorum usurpare potuit, *Dilectus meus mihi, & ego illi*.

Cant. 2.

Quare & ipsa omnia sua, magna cum perfectione & insigni perseverantia tam in adversis, quàm prosperis faciebat, ut eius ex constantia, quam in tot laboribus & doloribus, quos in filij passione pertulit, exhibuit, colligere est suum quoque amorem testata est, fugiendo assidue omne id quod malum erat, etiam vel minimum, & verba aut cogitationes leuissimas. quod infallibile amoris animæ alicuius erga Deum signum est & argumentum.

MEDITATIO IV.

DE VIRGINIS CHARITATE
erga homines.

NOtabo è vera erga Deum charitate
veram proximi dilectionem enasci :
nam quo plus Deum diligimus, eo & proximum maiori amore prosequimur, idque ex amore eius, qui id præcipit. atque hæc fuit causa, cur sancti tanta cura proximi salutis procurandæ insudarint. Si proximi amor iuxta amorem erga Deum metiendus sit, dicendum sanè, Virginem, quæ extremè Deum diligebat, erga homines quoque extremè affectam fuisse; atque hoc excitare nos debet, ut in omnibus necessitatibus nostris ad sanctam hanc matrem confugiamus, scientes quò illa nos amore prosequatur.

2. Con-